

ה"ת 2531/03/22 - משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נגד גיא הרינג

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 2531-03-22 משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה נ' הרינג
תיק חיצוני:

בפני המבקשת נגד המשיב	כבוד השופטת דנה עופר	משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
		גיא הרינג

החלטה

1. לפניי בקשה נוספת להארכת תוקף החזקתם של תפוסים, המוחזקים בידי המבקשת מאז 27.2.19.
כן לפניי בקשת המשיב להורות על שחרור התפוסים, לאור משך הזמן החריג שבמהלכו מוחזקים התפוסים, מבלי שהחקירה הסתיימה ומבלי שנשלח אליו מכתב יידוע.
2. החלטה אחרונה בעניינו של המשיב דן ניתנה ביום 18.12.22, במסגרת התיק הנוכחי. בהחלטה זו נעתרתי לבקשת המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים ל-120 ימים ממועד הגשת הבקשה.
יוער, כי הבקשה הקודמת הוגשה לצורך הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים, אולם במעמד הדיון ציינה המבקשת, כי היא מסתפקת ב-120 ימים. סמוך לחלוף מועד זה הוגשה הבקשה שלפניי, אשר במסגרתה עותרת המבקשת להארכה נוספת, בת חמישה חודשים.
3. לטענת המבקשת, הפעולה העיקרית שעליה לעשות כעת היא לחקור שוב את החשוד המרכזי בפרשה, רן הרינג, ולהטיח בפניו את כל חומרי החקירה; אלא שחקירה זו נדחתה מפעם לפעם, וניתן יהיה לקיימה רק בתחילת חודש פברואר, בשל מצבו הרפואי של החשוד.
המבקשת הציגה מזכרים אשר מתעדים את הזימונים הקודמים של החשוד רן הרינג לחקירה ואת דחיית החקירה. צורפו גם מסמכים רפואיים שהעביר החשוד למבקשת.
לטענת המבקשת, בשל נסיבות אלו לא הסתיימה החקירה, ולכן היא מבקשת להאריך את תוקף

החזקת התפוסים, עד לסיום החקירה.

4. המשיב מתנגד להארכת תוקף החזרת התפוסים ועותר לשחרור התפוסים. בטיעונו מדגיש המשיב את פרק הזמן החריג שבמהלכו מוחזקים התפוסים בידי המבקשת. לטענתו, גם אם יש נסיבות אובייקטיביות אשר בעטיין לא ניתן היה לסיים את החקירה, הרי שאין לפגוע עוד ועוד בקניינו.

5. לעניין החקירה המתנהלת, מהות החשדות וההליכים שהתנהלו עד כה, אני מפנה להחלטתי מיום 19.6.22, וכן להחלטתי מיום 18.12.22.

6. ככל שחולף הזמן, מבלי שהוגש כתב אישום, ואף מבלי שנשלח אל החשוד מכתב יידוע, מוסטת נקודת האיזון אל עבר זכות הקניין של המשיב.

אף שנראה לכאורה כי החקירה לא הושלמה בשל נסיבות שאינן בשליטתה של המבקשת (ובעיקר - מצבו הרפואי של החשוד המרכזי בפרשה, רן הרינג), אינני סבורה כי ניתן לקבל את הבקשה בכל הנוגע למשיב דנן, ולהאריך עוד את משך החזקת התפוסים.

יודגש, כי הרכוש תפוס קרוב לארבע שנים. החקירה עדיין לא הסתיימה, ואף לא נשלח אל המשיב מכתב יידוע. ניסיון העבר ביחס לחקירה זו מלמד, כי פעם אחר פעם ציפתה המבקשת לסיים את החקירה בתוך פרק זמן של חצי שנה, ופעם אחר פעם התבדו תקוותיה.

7. רכושו של המשיב שתפוס בידי המבקשת מסתכם כעת בשתי יחידות הדיור שאליהן התייחסתי בהחלטתי הקודמת.

בהחלטה שניתנה בחודש יוני 2022 הוריתי, כי המשיב יוכל לשחרר את יחידות הדיור הללו אם יפקיד סכום של 232,000 ₪, בהתאם לקווים המנחים שנקבעו בהחלטת כב' השופט מנדלבום בתיק ע"ח 61825-07-21, מיום 14.6.22. אפנה שוב לדברים שנאמרו באותה החלטה:

"אין חולק על כך שטרם הוגש כתב אישום כנגד העורר ובהתאם חזקת החפות עומדת לו במלוא עוצמתה. זאת ועוד, מבלי להמעט מהיקף החקירה המתנהלת כנגד העורר ואחרים וממורכבותה, כפי שגם אני התרשמתי בעת שעיינתי בדו"ח הסודי ובחומרי החקירה שהוצגו בפני ונתרו בידי זמן מה לצורך עיון בהם, עדיין יש ליתן משקל ממשי לצורך במניעת פגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של העורר בנסיבות בהן, קיימת התמשכות רבה של הליכי החקירה.

בהקשר זה אציין כי בדיון שהתקיים בפני בחודש אוגוסט 2021 הצהיר ב"כ המשיבה כי "**החקירה**

נמצאת לקראת סיומה. אנחנו נמצאים לקראת סיומה של הפרשיה הזו בשלב האחרון של החקירה. אנחנו מטפלים כרגע בהשלמות חקירה של הפרקליטות, השלמות חקירה סופיות..."
ובהתאם הובהר על ידו כי נתבקש הארכת תוקף צווי התפיסה רק עד לחודש 10/21.

כיום מצויים אנו שמונה חודשים !!! לאחר דבריו של ב"כ המשיבה ומהדיון שנערך כאמור בבית משפט השלום בעכו בחודש מרץ 2022 אני למד כי המשיבה ביקשה את הארכת צווי התפיסה הזמניים עד לחודש 9/22 ולא מצאתי כי ניתנה על ידה התחייבות ברורה באשר למועד סיום החקירה והגשת כתב אישום כנגד העורר.

בנסיבות אלו חייב לעמדתי להינתן משקל ממשי לעובדה שנכסי המקרקעין של העורר (באמצעות חברה ג.ר.ה) תפוסים החל מיום 27.02.19 (במשך קרוב ל-3.5 שנים!!), ותוקף התפיסה הוארך באופן חריג 7 פעמים מעבר לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק, ועל אף שמדובר בתפיסה ברישום בלבד, עדיין שלילת זכותו של העורר לנהוג בנכסים אלו "מנהג בעלים" לרבות בדרך של קבלת אשראי כנגד הנכסים או מכירתם, על סמך חשדות בלבד ומבלי שהוגש נגדו עד היום כתב אישום, יש בה כדי להוות פגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של העורר.

זאת ועוד, דרישתה של המשיבה להפקדת מלוא שווי הנכסים ללא ניכוי כלשהו, מבוססת על ההנחה שלפיה קיימת ידאוא בכך שהעורר יורשע בעבירות שהדין מקנה בגין אפשרות חילוט עונשית, בית המשפט יורה על חילוט עונשי, הנכסים יעברו לבעלות המדינה והיא זו שתמכור אותם, לטענתה, ללא חיוב במס שבה, ללא צורך בהעברת חלק המע"מ למס ערך מוסף, ללא צורך בסילוק חובות לנושים מובטחים וללא התחשבות בחובות הרובצים על הנכסים המונעים העברת הנכסים לידי צדדי ג'. **אלא שכאמור אנו רחוקים מאד מוודאות זו, והתמשכות החקירה כנגד העורר במשך שנים, ללא הגשת כתב אישום, יש בה כדי להעיד לכאורה על החלשה ממשית של התרחיש עליו מבוססים טיעוני המדינה, ולכן כאמור חייב להינתן ביטוי חשבונאי בבואנו לקבוע ערובה מידתית לשחרור התפוסים לידי העורר.**

בנוסף לכל האמור כבר נפסק לא אחת כי "כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספי המקיים מתאם עם ערכו הכלכלי של הנכס" (בש"פ 2346/21 ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ (14.7.21) פסקה 10 (להלן -"ענין עמר").

במקרה שלפנינו אני סבור כי טיעוני המשיבה הדורשים הפקדה של מלוא שווי הנכסים כתנאי לפדיונם, אינם עולים בקנה אחד עם העקרון לעיל.

(...)

מאידך יש לזכור את חומרת החשדות המיוחסות לעורך, ואת הצורך במתן צווים זמניים אשר יבטיחו את שמירת האפשרות לביצוע חילוט עתידי במקרה של הרשעה, שהוכר בחקיקה ובפסיקה ככלי חשוב ומשמעותי בהרתעת הרבים בין היתר מביצוע עבירות שעניינן הלבנת הון ושמירה על העירון "**שלא יצא חוטא נשכר**" (ראו לדוגמא ע"פ 7475/95 **מדינת ישראל נ' בן שטרית** פ"ד נב(2) 385,410 (1998)).

כל שהשתנה מאז ניתנה אותה החלטה ועד היום הוא, שחלפו עוד כשבעה חודשים. עדיין לא הוגש כתב אישום, ועדיין לא נשלח אל המשיב מכתב יידוע.

8. לאורך התקופה שוחררו לחשודים אחרים בפרשה נכסים שונים. בין היתר שוחררו נכסי מקרקעין של חשודים, אף מבלי שהם נדרשו להפקדה כספית, וזאת - לאור חלוף הזמן. שוחררו רכבים ושוחררו כספים תפוסים.

למשיב דנן לא שוחררו נכסים (שוחרר רכב, אשר הוברר כי למעשה המשיב אינו טוען לקיומה של זיקה לרכב זה).

המשיב אמנם נמנה על המעגל המרכזי של החשודים, בני משפחת הרינג, אולם אביו - רן הרינג - הוא החשוד המרכזי בפרשה הנחקרת.

9. בשים לב לכל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי אין להיעתר לבקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים של המשיב.

השיקול העיקרי כעת נוגע לחלוף הזמן ולמשקלה של זכות הקניין, אשר לעת הזו גוברת על האינטרס הציבורי בחילוט, שכן החקירה עדיין לא הסתיימה.

לעניין המשקל שיש לתת לזכות הקניין אל מול התמשכות ההליכים אפנה שוב לע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל**, 11.8.19; ואזכיר, כי בענייננו - טרם הוגש כתב אישום, טרם נשלחו מכתבי יידוע וטרם הסתיימה החקירה.

10. הבקשה להארכת תוקף תפוסים - נדחית. ממילא אין צורך לתת הוראה בדבר שחרור התפוסים.

מכיוון שההחלטה ניתנת בהעדר הצדדים, הרי שהיא תיכנס לתוקף בעוד 7 ימים מהיום, אשר במהלכם בלבד מוארך תוקף החזקת התפוסים.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, בהעדר
הצדדים.